

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

DECYZJA RADY 2008/974/WPZiB

z dnia 18 grudnia 2008 r.

**wspierająca haski kodeks postępowania przeciwko rozprzestrzenianiu rakiet balistycznych
w ramach realizacji strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 13 ust. 3 i art. 23 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 12 grudnia 2003 r. Rada Europejska przyjęła strategię UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia, która w rozdziale III zawiera wykaz środków, które należy podjąć zarówno w Unii Europejskiej (UE), jak i w krajach trzecich, w celu zwalczania tej proliferacji.
- (2) UE aktywnie realizuje tę strategię i wprowadza w życie środki wymienione w jej rozdziałach II i III, na przykład poprzez przeznaczanie zasobów finansowych na wspieranie specyficznych projektów mających na celu wzmocnienie wielostronnego systemu nieproliferaacji oraz wielostronnych środków budowy zaufania. Haski kodeks postępowania przeciwko rozprzestrzenianiu rakiet balistycznych (zwany dalej „kodeksem” lub „HCoC”) stanowi integralną częścią tego systemu. Ma on na celu zapobieganie rozprzestrzenianiu systemów rakiet balistycznych zdolnych do przenoszenia broni masowego rażenia i związanych z nimi technologii, a także ograniczanie tego rozprzestrzeniania.
- (3) W dniu 17 listopada 2003 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2003/805/WPZiB ⁽¹⁾ w sprawie upowszechnienia i wzmocnienia porozumień wielostronnych w dziedzinie nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia oraz środków przenoszenia. W tym wspólnym stanowisku wezwano między innymi do podjęcia działań na rzecz podpisania kodeksu przez jak największą liczbę krajów, zwłaszcza tych, które posiadają zdolności w zakresie rakiet balistycznych, a także do dalszego rozwoju i realizacji kodeksu, a w szczególności przewidzianych w nim środków budowy zaufania, a także do wspierania ściślejszego powiązania kodeksu z wielostronnym systemem nieproliferaacji ONZ.

- (4) W dniu 23 maja 2007 r. Rada podjęła decyzję o rozpoczęciu działania na rzecz wspierania upowszechniania kodeksu i przestrzegania jego zasad. W tym celu w 2007 roku przy okazji corocznego posiedzenia państw sygnatariuszy zorganizowano warsztaty, w których uczestniczyły państwa dysponujące największymi zdolnościami w zakresie rakiet balistycznych, łącznie z tymi, które kodeksu nie podpisały. Kontynuowanie tego dialogu w gronie państw sygnatariuszy i państw niebędących sygnatariuszami jest dla UE priorytetem, gdyż zamierza ona dalej działać na rzecz upowszechniania kodeksu, jak również na rzecz jego lepszej realizacji oraz umocnienia. Niniejsza decyzja powinna się do tego przyczyniać,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

1. Aby zapewnić stałą praktyczną realizację pewnych elementów strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia, UE wspomaga działania państw sygnatariuszy haskiego kodeksu postępowania, co służyć ma następującym celom:
 - a) działaniu na rzecz upowszechniania kodeksu, a zwłaszcza na rzecz podpisania kodeksu przez wszystkie państwa dysponujące zdolnościami w zakresie rakiet balistycznych;
 - b) wspieraniu realizacji kodeksu;
 - c) działaniu na rzecz dalszego umacniania kodeksu.
2. W tym kontekście projekty, które mają zostać wsparte przez UE, obejmują następujące szczególne działania:
 - a) zapewnianie środków na rzecz organizowania ukierunkowanych akcji informacyjnych – na przykład w formie warsztatów – których celem jest działanie na rzecz podpisywania kodeksu przez kolejne państwa w regionie, w którym liczba sygnatariuszy jest najniższa;

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 20.11.2003, s. 34.

- b) zapewnianie środków finansowych i technicznych, które mają służyć, z jednej strony, ułatwianiu wymiany informacji między państwami sygnatariuszami oraz, z drugiej strony, umożliwianiu międzynarodowym obserwatorom przeprowadzania wizytacji stanowisk startowych, na których testuje się rakiety nośne (SLV), które państwa sygnatariusze postanowiły rozważyć na zasadzie dobrowolności zgodnie z art. 4 lit. a) ppkt (ii) kodeksu;
- c) zapewnianie środków dla prowadzenia dyskusji między państwami sygnatariuszami, dotyczących sposobów utrzymania znaczenia i szans powodzenia kodeksu. W dyskusji należy w szczególności uwzględnić zmiany zachodzące w dziedzinie rozprzestrzeniania rakiet balistycznych, a także zmiany dotyczące międzynarodowych ram prawnych i instytucjonalnych dotyczących rakiet balistycznych.

Projekty te należy prowadzić na rzecz państw będących sygnatariuszami kodeksu i państw niebędących jego sygnatariuszami.

Szczegółowy opis projektów znajduje się w załączniku.

Artykuł 2

1. Za wprowadzenie w życie niniejszej decyzji odpowiedzialna jest Prezydencja, wspomagana przez Sekretarza Generalnego Rady/Wysokiego Przedstawiciela ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa (SG/WP). Komisja jest w pełni włączana w podejmowane działania.

2. Techniczną realizacją projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2, zajmuje się Fundacja na rzecz Badań Strategicznych w Paryżu (FRS).

FRS wykonuje to zadanie pod kontrolą SG/WP, wspomagając Prezydencję, a także w ścisłym porozumieniu z przewodniczącym corocznych posiedzeń państw sygnatariuszy kodeksu, a także z Austrią pełniącą funkcję bezpośredniego głównego punktu kontaktowego (ICC)/sekretariatu wykonawczego kodeksu. W tym celu SG/WP dokonuje stosownych uzgodnień z FRS.

3. Prezydencja, SG/WP i Komisja regularnie wzajemnie się informują o wprowadzaniu w życie niniejszej decyzji, zgodnie ze swoimi odpowiednimi kompetencjami.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia na realizację projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2, wynosi 1 015 000 EUR.

2. Wydatkami pokrywanymi z kwoty określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich.

3. Komisja sprawuje nadzór nad właściwym zarządzaniem wydatkami, o których mowa w ust. 2, i które przyjmują formę dotacji. W tym celu Komisja zawiera umowę finansową z FRS. Umowa finansowa zawiera postanowienie, zgodnie z którym FRS zapewni, aby wkład UE został wyekspozowany stosownie do jego wielkości.

4. Komisja dąży do zawarcia umowy finansowej, o której mowa w ust. 3, w możliwie najkrótszym terminie po wejściu w życie niniejszej decyzji. Komisja informuje Radę o wszelkich trudnościach z tym związanych, a także powiadamia ją o terminie zawarcia umowy finansowej.

Artykuł 4

Prezydencja, wspomagana przez SG/WP, przedstawia Radzie sprawozdania z wykonania niniejszej decyzji opracowywane na podstawie regularnych sprawozdań przygotowywanych przez FRS. Na podstawie tych sprawozdań Rada dokonuje oceny. Komisja jest w pełni włączana w podejmowane działania. Komisja przedstawia sprawozdania dotyczące aspektów finansowych wprowadzania w życie niniejszej decyzji.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Niniejsza decyzja wygasa po upływie 6 miesięcy po dniu jej wejścia w życie, chyba, że przed upływem tego terminu dojdzie do zawarcia przez Komisję umowy finansowej z FRS; w tym ostatnim przypadku niniejsza decyzja wygasa po upływie 24 miesięcy po dniu zawarcia umowy finansowej.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 grudnia 2008 r.

W imieniu Rady

M. BARNIER

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wsparcie UE na rzecz haskiego kodeksu postępowania przeciwko rozprzestrzenianiu rakiet balistycznych w ramach realizacji strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia**1. Cele**

Unia Europejska od samego początku zdecydowanie wspierała haski kodeks postępowania. Unia Europejska uważa, że kodeks ten jest ważnym wielostronnym instrumentem mającym na celu ograniczenie rozprzestrzeniania systemów rakiet balistycznych i związanych z nimi technologii poprzez zapewnienie przejrzystości i stosowanie środków budowy zaufania. Wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej podpisały ten kodeks i realizują go w dobrej wierze.

W przeszłości Unia Europejska próbowała zaradzić istniejącym brakom w realizacji kodeksu i jego upowszechnianiu, organizując w 2007 roku, przy okazji corocznego posiedzenia, warsztaty dla państw będących sygnatariuszami kodeksu i państw niebędących jego sygnatariuszami. Unia Europejska, zachęcona wynikami tych warsztatów, zamierza nadal podejmować takie działania wspierające w zakresie następujących trzech aspektów:

- upowszechniania kodeksu;
- realizacji kodeksu;
- umacniania kodeksu i usprawniania jego funkcjonowania.

2. Opis projektów**2.1. Projekt 1: Działanie na rzecz upowszechniania kodeksu****2.1.1. Cel projektu**

Choć już dwie trzecie wszystkich państw będących członkami ONZ podpisało kodeks, nadal należy pracować nad jego upowszechnianiem. Na swoich corocznych posiedzeniach państwa sygnatariusze zwróciły uwagę, że przyczyny niechęci państw niebędących jego sygnatariuszami do podpisywania kodeksu są bardzo różne, poczynając od ogólnego braku świadomości i rozumienia kodeksu, po powody natury bardziej politycznej.

2.1.2. Wyniki projektu

- podniesienie świadomości, lepsze rozumienie i wspieranie kodeksu;
- zwiększenie współdziałania w grupie państw będących sygnatariuszami kodeksu i państw niebędących jego sygnatariuszami;
- zwiększenie liczby państw będących sygnatariuszami kodeksu.

2.1.3. Opis projektu

W projekcie przewiduje się zorganizowanie dwóch warsztatów:

- warsztaty służące podnoszeniu świadomości w regionie, w którym liczba państw sygnatariuszy jest najniższa.
w Afryce kodeksu nie podpisały następujące kraje: Algieria, Angola, Botswana, Republika Środkowoafrykańska, Wybrzeże Kości Słoniowej, Demokratyczna Republika Konga, Egipt, Lesotho, Namibia, Republika Konga, Somalia, Suazi, Togo i Zimbabwe.
- warsztaty ogólne, oparte na modelu warsztatów zorganizowanych w 2007 r. przy okazji corocznego posiedzenia państw sygnatariuszy, poświęcone ukierunkowanej i zorganizowanej wymianie opinii na temat kwestii technicznych oraz politycznych i dotyczących bezpieczeństwa związanych z rozprzestrzenianiem rakiet balistycznych i ze znaczeniem kodeksu.

2.2. Projekt 2: Wsparcie na rzecz realizacji kodeksu między państwami sygnatariuszami**2.2.1. Cel projektu**

Chociaż kodeks stanowi ważny instrument ograniczania nierozprzestrzeniania rakiet balistycznych i powiązanych technologii poprzez środki w zakresie zwiększania zaufania i przejrzystości, należy podjąć dodatkowe działania na rzecz wymian między państwami sygnatariuszami. Projekt będzie koncentrował się na tych aspektach wymian, w których można osiągnąć wymierne rezultaty.

2.2.2. Wyniki projektu

- utworzenie prototypu bezpiecznych internetowych mechanizmów informacji i komunikacji (e-ICC), który umożliwiłby szybszą, łatwiejszą i bezpieczniejszą wymianę informacji między państwami sygnatariuszami, oraz zapewniłby elektroniczną dystrybucję dokumentów.

- w przypadku gdy na swoich corocznych posiedzeniach państwa sygnatariusze podejmą decyzję o ustanowieniu e-ICC, prototyp ten będzie mógł zostać wprowadzany do użytku;
- większe wsparcie wizytacji przez obserwatorów stanowisk startowych, na których testuje się SLV.

2.2.3. Opis projektu

Projekt przewiduje dwa rodzaje środków:

- a) Ułatwienie wymiany informacji i komunikacji między państwami sygnatariuszami poprzez utworzenie e-ICC. Doświadczenie Francji w zakresie systemu Reżimu Kontrolnego Technologii Rakietowych (MTCR) systemu e-POC jest szczególnie istotne dla tego projektu.

Z uwagi na fakt, że podjęcie decyzji o ustanowieniu takiego systemu należy do państw sygnatariuszy kodeksu na corocznym posiedzeniu, projekt będzie realizowany w dwóch etapach. Realizacja drugiego etapu będzie zależała od uprzednich obrad państw sygnatariuszy kodeksu dotyczących e-ICC na corocznym posiedzeniu.

Etap 1: Propozycja UE dotycząca utworzenia e-ICC złożona państwom sygnatariuszom kodeksu

Prototyp e-ICC zostanie przygotowany w celu przedstawienia go państwom sygnatariuszom, w miarę możliwości w 2009 roku, oraz aby otrzymać od państw sygnatariuszy uwagi dotyczące jego funkcjonowania.

Etap 2: Wprowadzenie prototypu e-ICC do użytku

W przypadku gdy na corocznym posiedzeniu państwa sygnatariusze zdecydują o ustanowieniu e-ICC, prototyp ten będzie mógł zostać wprowadzany do użytku. W tym celu know-how oraz materialne aspekty prototypu zostałyby przekazane pod zarząd ICC sekretariatu wykonawczego, a ICC i państwa sygnatariusze miałyby możliwość uczestniczenia w szkoleniu.

- b) Zapewnienie środków finansowych na wizytacje przez międzynarodowych obserwatorów stanowisk startowych państw członkowskich UE, na których testuje się SLV.

2.3. Projekt 3: Działania na rzecz dalszego umacniania kodeksu i jego lepszego funkcjonowania

2.3.1. Cel projektu

Aspekty bezpieczeństwa podlegają stałej ewolucji, także w dziedzinie rozprzestrzeniania środków zdolnych do dostarczania broni masowego rażenia. Państwa sygnatariusze spotykają się co roku i oceniają realizację kodeksu oraz nowe tendencje w dziedzinie rozprzestrzeniania rakiet balistycznych i powiązanych technologii.

Projekt będzie promował pogłębioną debatę w nieformalnej atmosferze między państwami sygnatariuszami, a także, w stosownych przypadkach, włączając w to państwa niebędące sygnatariuszami, oraz będzie przewidywał dostęp grup pozarządowych do fachowej wiedzy technicznej dotyczącej rozprzestrzeniania rakiet balistycznych. Wyniki projektu będą mogły stać się podstawą dyskusji na corocznym posiedzeniu państw sygnatariuszy.

2.3.2. Wyniki projektu

- lepsze zrozumienie obecnych tendencji w dziedzinie rozprzestrzeniania rakiet balistycznych i programów SLV oraz zalecenia skierowane do państw sygnatariuszy;
- analiza sposobów motywowania państw sygnatariuszy do podejmowania programów w zakresie rakiet balistycznych i SLV;
- lepsze zrozumienie wspólnej płaszczyzny kodeksu, MTCR oraz dwustronnych i regionalnych uzgodnień dotyczących środków budowy zaufania, w osiągnięciu celu polegającego na nierozprzestrzenianiu rakiet i określeniu zaleceń w zakresie polityki.
- dokumenty robocze lub inne formy dokumentacji warsztatów, które mogłyby być przekazywane przez UE na coroczne posiedzenie HCoC.

2.3.3. Opis projektu

Projekt będzie przewidywał dwa rodzaje działań:

- a) Finansowanie badania obecnych tendencji w zakresie rakiet balistycznych i dynamiki ich rozprzestrzeniania, a także w zakresie programów SLV, które będzie mogło stać się podstawą dyskusji na corocznym posiedzeniu państw sygnatariuszy. FRS zapewni, aby prace związane z prowadzeniem tego badania nie były powielane przez działania prowadzone przez grupę ekspertów rządowych ONZ.

b) Finansowanie warsztatów ekspertów z państw sygnatariuszy i z państw niebędących sygnatariuszami, zarówno z sektora rządowego, jak i pozarządowego. Warsztaty mogłyby być organizowane przy okazji corocznych posiedzeń. Rezultaty zebrane w dokumencie roboczym będą mogły zostać przedłożone na corocznym posiedzeniu państw sygnatariuszy. Na warsztatach zostaną podjęte następujące kwestie:

- Wspólna płaszczyzna między kodeksem, MTCR oraz dwustronnymi i regionalnymi uzgodnieniami dotyczącymi środków budowy zaufania w zakresie realizacji celu polegającego na nierozprzestrzenianiu rakiet, a także między kodeksem i systemem ONZ (Zgromadzenie Ogólne ONZ).
- Sposoby motywowania państw sygnatariuszy do podejmowania programów w zakresie rakiet balistycznych i SLV.

3. **Czas trwania**

Całkowity szacowany czas realizacji projektów wynosi 24 miesiące.

4. **Beneficjenci**

Beneficjentami projektów w ramach niniejszej decyzji są zarówno państwa sygnatariusze, jak i państwa niebędące sygnatariuszami kodeksu.

Ostateczny wybór państw beneficjentów zostanie dokonany po konsultacji między jednostką realizującą i Prezydencją, wspieraną przez SG/WP, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi i Komisją w ramach właściwej grupy roboczej Rady. Ostateczna decyzja zapadnie na podstawie propozycji jednostki realizującej zgodnie z art. 2 ust. 2 niniejszej decyzji.

5. **Jednostka realizująca**

Techniczna realizacja projektów zostanie powierzona FRS. Projekty będą realizowane bezpośrednio przez personel FRS lub jej partnerów współpracujących, Instytutu Badań nad Pokojem i Polityką Bezpieczeństwa Uniwersytetu w Hamburgu i polskiego Centrum Badań Kosmicznych w Warszawie.

Jednostka realizująca przygotowuje:

- a) Kwartalne sprawozdania z realizacji projektów;
- b) Sprawozdanie końcowe, nie później niż miesiąc po zakończeniu realizacji projektów.

Sprawozdania zostaną przesłane Prezydencji, wspieranej przez SG/WP.

FRS zapewni, aby wkład UE został wyeksponowany stosownie do jego wielkości.

6. **Uczestnicy będący stroną trzecią**

Projekty będą w całości finansowane poprzez decyzję. Eksperti z państw sygnatariuszy kodeksu lub z państw niebędących sygnatariuszami mogą być uważani za uczestników będących stroną trzecią. Będą oni prowadzić działania zgodnie ze standardowymi zasadami FRS.
